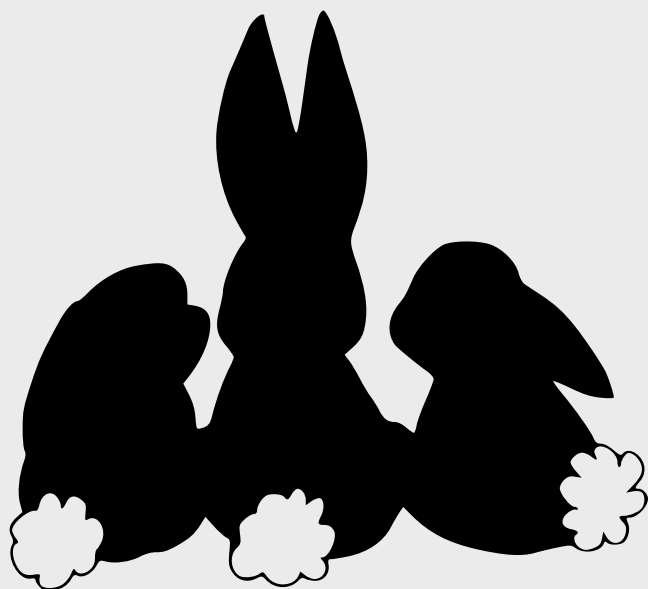

BOSSA #5

VET AQUÍ UNA VEGADA

Pautes generals abans de la lectura:

- Llegiu prèviament el llibre sols, sense la criatura al davant. Repetiu aquesta acció tres o quatre vegades per “assajar” la narració en veu alta.
- Prepareu un espai de calma. Aviseu a altres persones de la casa que no us interrompin, aïlleu-vos de sorolls tancant la porta, poseu una llum suau i càlida, etc. En definitiva, feu tot allò que pot ajudar a crear un ambient tranquil i sense distraccions.
- Desconnecteu pantalles (televisió, mòbil, etc.)
- Mireu la criatura als ulls i expliqueu-li que ara comença una història i cal posar atenció.

BOSSA #5

VET AQUÍ UNA VEGADA

Aquest llibre narra la història del Papu, un monstre "menjanens" que en castellà es coneix com El Tragaldabas. Evidentment, com a bon conte popular hi ha nombroses versions, la que teniu a les mans és excel·lent, sobretot, perquè al text no li sobra ni li falta una coma gràcies a Pablo Albo, narrador professional. A més, l'edició del llibre, amb unes il·lustracions plenes de llum i ombres, guarda molt bé aquesta atmosfera de terror i humor que gasta la història.

Aquí teniu un llibre que no és una història, sinó moltes. També es desmarca del grup perquè no pertany al gènere dels contes sinó de les faules, que són narracions breus amb protagonistes animals que transmeten un ensenyament. Aquestes històries són tan antigues que hi ha moltes variants, però de l'edició de Blackie Books en volem remarcar l'excel·lent feina de traducció i adaptació del text que resulta molt proper i les il·lustracions de la Marta Altés (fixeu-vos en la varietat d'expressions dels animals).

Per què gaudireu d'aquesta bossa?

Perquè són llibres que ens permeten endinsar-nos en la nostra cultura, exploren tot l'espectre emocional (pors incloses) i relaten històries a un ritme trepidant fent que ens mantinguem expectants fins al final.

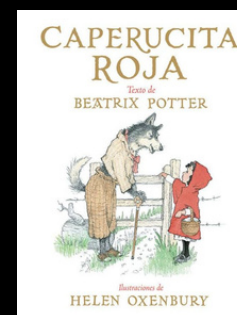
Edat recomanada: 3-5 anys

Aquí tenim el conte que requereix més esforç de tota la selecció perquè hi ha més quantitat de personatges i accions, millor si el deixeu pel final. Ens agrada perquè recupera una història tradicional que no és de les més conegudes i perquè, com no, la màgia i el bosc en són elements importants. Deixant de banda la moralina final (de la qual moltes d'aquestes històries no es salven) ens agrada també per l'evolució del protagonista que passa de ser dominat per les seves pors a acceptar-les.

Aquest conte és una petita trampa perquè en realitat no és un conte popular, però la seva autora prèn molts dels elements d'aquestes narracions i crea una història original que bé podria escoltar-se en veu de qualsevol avi al costat de la llar de foc. De nou, una estructura repetitiva de tres (el número màgic) i l'aparició d'elements naturals com el sol i la lluna. El millor són els diàlegs rimats on podreu esplaïar-vos fent teatre.

La següent versió del conte més conegut de la història destaca, entre altres coses, per mantenir el final tràgic dels seus inicis, on la Caputxeta i l'àvia acaben a la panxa del llop, sense obtenir salvació. O sí, això ho deixem a la vostra interpretació segons l'última imatge... Les il·lustracions són de la reconeguda Helen Oxenbury que decideix ambientar la història en la campanya anglesa de finals del s. XIX i complementa la rondalla amb un estil clàssic en consonància amb el text.